

Warszawa 17 sierpnia 2026 rok

Prof. dr hab. Jerzy J. Małecki
Katedra Geologii Inżynierskiej i Geomechaniki
Wydziału Geologii Uniwersytetu Warszawskiego

Ocena osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego, działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej dra Sławomira Sitka w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie Nauki Ścisłe i Przyrodnicze, w dyscyplinie Nauki o Ziemi i Środowisku

Niniejsza recenzja w postępowaniu habilitacyjnym dra Sławomira Sitka została wykonana zgodnie z zapisami Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2018 poz.1668) i Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 15 września 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (DZ.U.2017 poz.1789), korzystałem również z poradnika „RECENZJE W POSTĘPOWANIACH O AWANS NAUKOWY” wydanego przez Radę Doskonałości Naukowej w 2022 roku.

Recenzję wykonałem na podstawie przesłanych materiałów obejmujących: autoreferat, wykaz opublikowanych prac naukowych, informację o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki, kopiach publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe oraz oświadczeniem o indywidualnym wkładzie współautorów publikacji.

Sylwetka Habilitanta

Pan dr Sławomir Sitek ukończył w 2005 roku studia magisterskie na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, na kierunku geografia w zakresie geomorfologii i paleogeografii czwartorzędu. Zainteresowania związane z zagadnieniami hydrogeologicznymi sprawiły, że kontynuował studia na Uniwersytecie Śląskim i w kolejnym 2006 roku uzyskał dyplom magisterski z zakresu geologii o specjalności hydrogeologia i ochrona środowiska wodnego. W ósmym roku pracy na swej macierzystej uczelni, obronił doktorat pod tytułem: *Influence of natural impact and*

human activity on groundwater flow in Major Groundwater Basin Gliwice, southern Poland. Rozprawa została wyróżniona przez Radę Wydziału Nauk o Ziemi UŚ.

Od początku swej kariery naukowej jest związany z Wydziałem Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, gdzie po ukończeniu studiów magisterskich został zatrudniony w Katedrze Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej na stanowisku asystenta, a następnie od roku 2015, po uzyskaniu stopnia doktora nauk o Ziemi w zakresie geologii, na stanowisku adiunkta. W roku 2025, na drodze awansu wewnętrznego, uzyskuje zatrudnienie na stanowisku profesora uczelni w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych Uniwersytetu Śląskiego Wydziału Nauk Przyrodniczych.

Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania habilitacyjnego

Pan dr Sławomir Sitek jako osiągnięcie habilitacyjne przedstawił cykl sześciu powiązanych tematycznie publikacji, pod zbiorczym tytułem: *„Sztuczne zasilanie wód podziemnych – zintegrowane podejście do identyfikacji obszarów przydatnych, monitoringu, oceny ryzyka oraz efektywności funkcjonowania”*

Publikacje zaliczone do osiągnięcia habilitacyjnego ukazały się w latach 2022-2026, po uzyskaniu przez Pana dra Sławomira Sitka stopnia doktora. Prace opublikowane zostały w czasopismach indeksowanych w bazie JCR o punktacji od 100 do 200 punktów według rankingu MNiSW. Wyróżniającą, najwyżej punktowaną pracą, jest wieloautorskie opracowanie powstałe w zespole międzynarodowym, opublikowane w 2025 roku w *Journal of Environmental Management*. Wszystkie publikacje wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego, z pewnością podlegały rygorystycznemu procesowi recenzji wydawniczej. W skład osiągnięcia naukowego wchodzi sześć artykułów wieloautorskich pod tytułami:

1. *Hydrogeological Characterisation of an Integrated Managed Aquifer Recharge System in Southern Poland Using Electrical Resistivity Tomography.*
2. *Application of GIS-MCDA Methodology for Managed Aquifer Recharge Suitability Mapping in Poland.*
3. *Integrated Managed Aquifer Recharge: Assessing the efficiency of riverbank filtration and infiltration ditches for sustainable groundwater management in industrial areas.*

4. *A study of riverbank filtration effectiveness in the Kępa Bogumiłowska well field, southern Poland.*
5. *Risk assessment for the prevention of managed aquifer recharge (MAR) facility failure during the operation and the expansion phases.*
6. *Assessing Economic Feasibility of Managed Aquifer Recharge Schemes: Evidence from Cost-benefit Analysis in Poland.*

Udział Habilitanta jest wyraźnie określony oświadczeniami współautorów. W czterech pracach jest on pierwszym autorem, co wskazuje na jego wiodącą rolę w uzyskaniu prezentowanych wyników badań. Na podstawie zamieszczonych oświadczeń, jak i całościowej oceny dorobku Habilitanta uznaję, że Jego udział w powstaniu w/w prac stanowiących osiągnięcie naukowe będące podstawą postępowania habilitacyjnego jest istotny i znaczący.

Wszystkie wymienione powyżej publikacje mieszczą się tematycznie w ramach proponowanego przez Habilitanta tytułu rozprawy. Jednak sformułowany tytuł osiągnięcia, jego brzmienie jest zbyt ogólne. Sztuczne zasilanie wód podziemnych, jak sam Autor wskazuje w autoreferacie, to zespół wielu wdrażanych metod stymulujących czynniki środowiskowe zwiększające zasoby wód podziemnych, poprawiające ich jakość, ograniczające skutki suszy, chroniące ekosystemy wodne oraz lądowe zależne od wód podziemnych itp.... W prezentowanym badaniach Autorzy bazują jedynie na dwóch technikach: infiltracji brzegowej i rowach infiltracyjnych, w których źródłem wody wykorzystywanej do sztucznego zasilania jest woda powierzchniowa. Dlatego translokowanie uzyskanych wyników osiągniętych w skali lokalnej (głównie powiat tarnowski - Małopolska) na bardzo różnorodne przyrodniczo obszary Europy Środkowej wraz z formułowaniem wniosków o charakterze ogólnym zarówno pod kątem proponowanych metod badawczych, jak i zintegrowanej oceny obszarów predysponowanych do sztucznego zasilania, zdaniem recenzenta, może nie być w pełni wiarygodne.

Problematyka wdrażania rozwiązań dotyczących dodatkowego zasilania wód podziemnych, tworzenia sieci monitoringów badawczych dokumentujących efektywność sztucznego zasilania, wykorzystanie tomografii komputerowej, metod GIS oraz ocena efektów ekonomicznych opłacalności stymulowania zasilania wód podziemnych, jest wiodącym kierunkiem badań Habilitanta. Badania te z

powodzeniem prowadzi od uzyskania magisterium, poprzez prace wykonane w ramach rozprawy doktorskiej do współcześnie opublikowanych artykułów.

Zastosowane metody badawcze pozwoliły Habilitantowi udokumentować najbardziej skuteczne metody ocen efektywności zarządzania sztucznym zasilaniem wód podziemnych. Metody te są szczególnie przydatne w ocenach prowadzonych przez Habilitanta w obszarze Tarnowskich Gór i GZWP Gliwice. Należy podkreślić, że Habilitant nie poprzestał na metodach ogólnie znanych i stosowanych, zastosował również interpretacje dotyczące ocen mieszania się wód, wykorzystując znaczniki hydrochemiczne oraz ich skład izotopowy. Pozwoliło to na szacunkową ocenę udziału dopływu lateralnego, udziału dopływu powierzchniowych wód rzecznych oraz wód opadowych zasilających warstwę wodonośną.

Moim zdaniem, do najważniejszych osiągnięć Pana dra Sławomira Sitka przedstawionych w ocenianym cyklu prac, stanowiących osiągnięcie naukowe będące podstawą postępowania habilitacyjnego należą:

- Wykazanie, że zastosowane metody tomografii elektrooporowej pozwalają na wiarygodną identyfikację stref objętych wpływem zasilania badanego ujęcia, w tym określenie kierunków dopływu wód lateralnych o podwyższonej mineralizacji, udziału wód powierzchniowych infiltrujących z rowów nawadniających oraz wód gruntowych.
- Dowiedzenie, że zastosowana metoda jest skutecznym narzędziem wspierającym projektowanie technik sztucznego zasilania ujęć, monitorowania oporów filtracji, wskazania najbardziej optymalnych lokalizacji studni oraz lokalizacji rowów filtracyjnych, dążąc do maksymalizacji wydatków ujęć.
- Opracowanie metodologii opartej na systemie informacji geograficznych GIS określania, lokalizacji oraz technik sztucznego zasilania wód podziemnych MAR w podejściu dwuetapowym.
- Selekcji badanych obszarów a następnie poddanie ich szczegółowej klasyfikacji w podziale na kategorie wysoką, średnią i niską.
- Połączenie numerycznego modelowania przepływu wód podziemnych z wykorzystaniem izotopów stabilnych wody oraz stężeń jonów siarczanowych i amonowych w ocenie skuteczności technik sztucznego zasilania ujęć.

- Zastosowanie wyników badań identyfikujących kierunki filtracji oraz natężenia przepływów w ochronie ujęć przed dopływem zanieczyszczeń z obszarów przemysłowych i silnie zurbanizowanych oraz udokumentowanie oddziaływania rowów filtracyjnych jako barier hydraulicznych stabilizujących migrację zanieczyszczeń w wodach podziemnych.
- Rozszerzenie oceny wykonalności systemów sztucznego zasilania wód podziemnych o analizę ekonomiczną poprzez przeprowadzenie oceny korzyści i kosztów oraz ryzyka społeczno-ekonomicznego wdrażania systemu MAR.

Badania regionalne Habilitanta prowadzone w polskiej części zlewni Dunajca wykazały, że najbardziej skutecznymi opcjami zasilania wód podziemnych jest filtracja brzegowa rzeki, rowy infiltracyjne i tamy. Autor wykazał, że zastosowana procedura wdrożenia MAR zwiększa odporność warstwy wodonośnej na ekstremalne skutki zjawisk pogodowych, które coraz częściej pojawiają się w warunkach wzmożonej antropopresji wywołującej zmiany klimatyczne.

Zagadnienia poruszane w rozprawie wymagały od Autora analiz wielowątkowych, obejmujących różne elementy środowiska przyrodniczego. Tak szerokie podejście zmusiło Habilitanta do pewnych uogólnień, które z kolei mogą nasuwać uwagi dyskusyjne. W komentarzu Autorskim osiągnięcia naukowego, zabrakło szerszej dyskusji dotyczącej kryteriów możliwości zastosowania hydrochemicznego modelu mieszania, modelu pozwalającego na oszacowanie ilościowego udziału analizowanych strumieni filtracji wód podziemnych zasilających badane ujęcia. Opinia Habilitanta, że sezonowa zmienność wskaźników uniemożliwia taką ocenę, zasadniczo jest wiarygodna, jednak tego typu interpretację można byłoby wykonać, bazując na oznaczeniach jednoczasowych z uwzględnieniem czasu dopływu analizowanych strumieni do ujęcia. Również stwierdzenie, że w ocenach zasilania infiltracyjnego nie było potrzeby uwzględnienia roli parowania terenowego, wymaga wnikliwszego komentarza. Parowanie to nie tylko ewapotranspiracja powierzchniowa, ale również parowanie ze strefy aeracji zależne od głębokości zwierciadła wód gruntowych. Jednocześnie parowanie kształtuje stężenia składników wód podziemnych w strefie przypowierzchniowej poprzez ich zatężanie w relacji wody opadowe – wody podziemne.

Powyżej sformułowane uwagi nie zmieniają faktu, że oceniane artykuły wnoszą szereg istotnych informacji, pozwalających na ocenę efektywności systemów sztucznego zasilania poprzez ocenę ryzyka funkcjonowania oraz rozbudowy tych systemów.

Osiągnięcie habilitacyjne Pana dra Sławomira Sitka stanowi istotny wkład w rozwój współczesnych badań hydrogeologicznych dotyczących mechanizmów zarządzających kontrolowanym zasilaniem warstw wodonośnych, a prezentowane wyniki są ważne i nowatorskie dla kompleksowej oceny przydatności analizy statystycznej umożliwiającej efektywne monitorowanie i zarządzanie zasobami wodnymi.

Podsumowując, osiągnięcie naukowe Pana dra Sławomira Sitka, będące zwieńczeniem Jego wieloletnich badań, to studium o wieloaspektowym charakterze, które wnosi istotny wkład do współczesnych badań hydrogeologicznych dotyczących kształtowania zasobów i ochrony wód podziemnych.

Uważam, że cykl publikacji habilitanta pt.: *„Sztuczne zasilanie wód podziemnych – zintegrowane podejście do identyfikacji obszarów przydatnych, monitoringu, oceny ryzyka oraz efektywności funkcjonowania”* spełnia wymogi osiągnięcia habilitacyjnego.

Ocena pozostałego dorobku naukowego i działalności naukowej

Pan dr Sławomir Sitek w ciągu 20 lat od ukończenia studiów, w tym 12 lat od uzyskania stopnia doktora, opublikował 38 prac. Znakomita większość dorobku wydawniczego to prace opublikowane po doktoracie, 32 publikacje. Na dzień oceny wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego Jego dorobek publikacyjny obejmował łącznie 23 publikacje z bazy JCR, większość po uzyskaniu stopnia doktora. Sumaryczny *impact factor* wyniósł 64,1, sumaryczna punktacja wg, MNiSW 2276. Liczba cytowań (stan na 08.2026) 226 z Web of Science Core Collection, indeks Hirscha 10. Na dorobek publikacyjny Habilitanta składają się 23 publikacje naukowe w czasopiśmie z listy JCR, 11 nie znajdujących się w bazie JCR, oraz 4 monografie / opracowania kartograficzne.

Dane naukometryczne uzyskane przez Habilitanta, w dyscyplinie nauki o ziemi i środowisku, uwzględniając 12 letni okres ich tworzenia (głównie po doktoracie) oraz

charakter prowadzonych badań, które mają również istotne znaczenie użytkowe oraz duży dorobek prac stosowanych, które również zawierają wyniki o charakterze naukowym stwierdzam, że dorobek Habilitanta w ocenie naukowej spełnia z nadatkiem wymogi osiągnięcia habilitacyjnego.

Głównym nurtem tematyki badawczej Habilitanta, składającym się na dorobek naukowy w okresie przed otrzymaniem stopnia doktora była początkowo tematyka geomorfologiczna, nawiązująca do ocen erozji gleb, co powiązane było z zagadnieniami hydrogeologicznymi, na przykład dotyczącymi zdolności infiltracyjnej utworów przypowierzchniowych. Habilitant konsekwentnie w dalszych pracach rozwijał zagadnienia dotyczące środowiska wód podziemnych. Na podkreślenie zasługuje udział w pracach dotyczących tworzenia modeli hydrogeologicznych utworów pradoliny Odry, wpływu gospodarczej działalności człowieka na środowisko wód podziemnych poprzez tworzenie modeli numerycznych migracji zanieczyszczeń (składowisko odpadów stałych Tychy), czy wykorzystanie modeli w ocenach drenażu subglacialnego lodowca (Spitsbergen).

Habilitant uczestniczył w pracach wielu zespołów badawczych. Przed uzyskaniem doktoratu realizował jako kierownik grant NCN - Preludium dotyczący ocen zasilania wód podziemnych z wykorzystaniem technik modelowych. Brał również udział jako wykonawca zadania w projektach MNiSW oraz w 6 Programie Ramowym UE dotyczącym restrukturyzacji europejskich obszarów górniczych poprzez integrację podaży i popytu, w oparciu o zasady niskiego zużycia energii – „REMINING–LOWEX”. Na szczególne podkreślenie zasługuje zrealizowany projekt „DEEPWATER-CE”, dotyczący wdrażania rozwiązań ułatwiających ochronę zasobów wodnych Europy Środkowej w zakresie zasilania wód gruntowych w aspekcie zmian klimatu. Brał również udział jako wykonawca zadania w projektach finansowanych przez ERDF (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego) i MEiN, dotyczących wykrywania i oceny pozostałości leków farmaceutycznych w wodzie pitnej, efektywności zarządzania użytkowaniem gruntów oraz ochronę zasobów wodnych w zakresie łagodzenia skutków powodzi niestrukturalnych. Obecnie Habilitant realizuje projekt integracyjny z niemieckim krajem związkowym Saksonia, dotyczącym zaopatrzenia w wodę miasta Gerlitz – Zgorzelec.

Dorobek naukowy dra Sławomira Sitka należy uznać za znaczący, oczywiście uwzględniając staż pracy Habilitanta. Analiza Jego publikacji i opracowań użytkowych

oraz prezentacje wyników badań na konferencjach krajowych i zagranicznych, wskazują na konkretny, jasno sprecyzowany cel badań naukowych, to jest: ochronę zasobów wód podziemnych poprzez tworzenie systemów ich sztucznego zasilania, monitoring wód podziemnych oraz efektywne zarządzanie zasobami wodnymi. Systematycznie zwiększający się dorobek naukowy i stale rosnąca liczba publikacji wskazuje na dobry trend rekomendujący dalszy rozwój naukowy.

Powyższa charakterystyka dorobku naukowo-badawczego Habilitanta pokazuje, że w swojej dotychczasowej pracy wykazał On umiejętność formułowania i rozwiązywania problemów naukowych zarówno jako samodzielny badacz, jak i członek wielu zespołów naukowych. Pan dr Sławomir Sitek jest naukowcem rozpoznawalnym na forum krajowym, ale również, choć w nieco mniejszym stopniu, międzynarodowym. Jest uznawany jako specjalista w zakresie badań i interpretacji wyników pomiarów hydrogeologicznych jako procedur rozpoznawania i optymalizacji funkcjonowania systemów zasilania wód podziemnych. Dowodzi tego nie tylko liczba publikacji wykonanych we współautorstwie wielu wybitnych specjalistów krajowych i zagranicznych, ale również liczba opracowań o charakterze użytkowym. Należy zwrócić uwagę na różnorodne narzędzia badawcze, które biegle w swoich analizach wykorzystuje Habilitant, od podstawowych parametrów hydrogeologicznych dotyczących ocen regionalnych, poprzez analizę dynamiki wód podziemnych wykorzystujących modelowanie numeryczne, do zagadnień hydrochemicznych, w tym analiz izotopowych oraz metod geofizycznych.

Ocena w zakresie dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Kandydat wykazał się również osiągnięciami w opiece naukowej nad młodą kadrą badaczy, jako promotor pomocniczy w zakończonej sukcesem rozprawie doktorskiej ukończonej 2020 roku i w kolejnej planowanej do ukończenia w 2026 roku. Ponadto wypromował w okresie ostatniej dekady trzech magistrów i jedenastu inżynierów i licencjuszy, świadczy to o Jego znacznym zaangażowaniu w kształcenie kadry naukowej. Habilitant opracował autorskie moduły zajęć, które wdraża w ćwiczeniach prowadzonych dla studentów studiów dziennych na kierunkach geologia i geologia stosowana. Brał również udział w tworzeniu nowych kierunków studiów *Aquamatyka* oraz *Gospodarka Wodna* Wydziału Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Śląskiego. Uczestniczył w szkoleniach i kursach z zakresu modelowania

numerycznego oraz interpretacji badań izotopowych. Działalność dydaktyczna Habilitanta została doceniona w macierzystej uczelni. W roku 2016 uzyskał nagrodę Indywidualną III stopnia za działalność organizacyjną i dydaktyczną a w roku 2022 wyróżnienie JM Rektora Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach za doskonałą dydaktykę w kategorii „Praca ze studentami lub doktorantami”. O aprobachie i uznaniu dotychczasowych dokonań Habilitanta przez społeczność akademicką Uniwersytetu Śląskiego świadczy również powołanie Go na stanowisko profesora uczelni jeszcze przed uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego.

Na podkreślenie zasługuje nawiązana przez Habilitanta współpraca międzynarodowa z instytucjami naukowymi. Współpracuje On oraz odbył staż naukowy na Uniwersytecie Technicznym w Dreźnie, gdzie w ramach stażu testował rozwiązania numeryczne dedykowane dla sztucznego zasilania z wykorzystaniem platformy INOWAS i możliwości modelowania numerycznego tych systemów. Współpracuje również w ramach instytucji naukowych uczestniczących w projektach wykonywanych z Uniwersytetem Technicznym w Monachium. Współpraca ta skupia się głównie wokół tematyki MAR i zaowocowała wspólnymi, o dużej liczbie cytowań publikacjami. Również w kraju Habilitant nawiązał owocną współpracę naukową z pracownikami Uniwersytetu Wrocławskiego, dotyczącą hydrogeochemii obszarów glacialnych, ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania zlewni lodowcowej lodowca Werenskiöld. Za szczególnie cenne dla rozwoju naukowego Habilitanta uznaje projekty prowadzone we współpracy międzynarodowej, szczególnie udział w pracach CIS Working Group on Groundwater przy Komisji Europejskiej gdzie Habilitant współpracował z grupą roboczą ds. wód podziemnych. Wyniki tych prac w postaci raportów, poradników, strategii są dostępne w trybie otwartym na stronach omawianych powyżej projektów.

Prezentowany dorobek organizacyjny Habilitanta potwierdza już wcześniej stawianą tezę, że jest On naukowcem skutecznym również jako organizator nauki. Posiada umiejętność pokonywania wyzwań naukowych oraz tworzenia własnych interpretacji, którymi inspiruje współpracowników.

Działalność w zakresie popularyzowania wiedzy i nauki należy także do misji nauczyciela akademickiego i aktywnego badacza. Dorobek dra Sławomira Sitka i na tym polu jest również wyróżniający. Bierze On udział w spotkaniach popularyzujących zagadnienia związane z gospodarowaniem zasobami wód oraz koniecznością ich

ochrony, prowadzi warsztaty dla przedstawicieli samorządów terytorialnych. Swoją wiedzę i doświadczeniami dzieli się także na licznych spotkaniach organizowanych dla lokalnych społeczności oraz kursach, szkoleniach i warsztatach tematycznych.

Reasumując, wysoko oceniam działalność dydaktyczną i organizacyjną Habilitanta. Jest dobrym nauczycielem akademickim i organizatorem nauki. Na podkreślenie zasługuje stosowany w procesie dydaktycznym przez dra Sławomira Sitka nowoczesny warsztat naukowy, a posiadane doświadczenie w rozwiązywaniu utylitarnych zadań badawczych pozwalają Jemu na kształcenie studentów również w zakresie zadań o charakterze aplikacyjnym. Oceniając dorobek organizacyjny Habilitanta należy zaakcentować Jego udział w wielu zespołach eksperckich oraz autorstwo i współautorstwo ważnych opracowań na rzecz gospodarki narodowej.

Doktor Sławomir Sitek jest również osobą niezwykle zaangażowaną w pracach dotyczących organizacji nauki na macierzystym Wydziale. Podsumowując, również tę część dorobku Habilitanta uważam za spełniającą kryteria wymagane do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Wniosek końcowy

Na podstawie szczegółowej analizy zestawu 6 publikacji, przedłożonych jako osiągnięcie naukowe pt. *„Sztuczne zasilanie wód podziemnych – zintegrowane podejście do identyfikacji obszarów przydatnych, monitoringu, oceny ryzyka oraz efektywności funkcjonowania”* uważam, że sformułowane w nich wyniki badań mają istotny wpływ na rozwój dyscypliny naukowej hydrogeologia.

Przebieg pracy zawodowej Habilitanta, Jego znacząca aktywność i dojrzałość naukowa oraz zdolność do prowadzenia samodzielnych badań, jak również kierowania zespołami naukowymi upoważnia mnie do pozytywnej oceny wszystkich kierunków działalności naukowej dra Sławomira Sitka. Ponadto dorobek ten jest sukcesywnie poszerzany, a stosowany warsztat i zakres badawczy wskazują na Jego stały rozwój naukowy. Stwierdzam, że przedstawione przez Doktora Sławomira Sitka osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek naukowy jest oryginalny i znaczący, również osiągnięcia dydaktyczne, popularyzatorskie i organizacyjne spełniają wymogi stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego.

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzam, że Doktor Sławomir Sitek spełnia kryteria określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2018 poz.1668) oraz w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 15 września 2017 r. w sprawie jednolitego tekstu ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (DZ.U.2017 poz.1789). W związku powyższym wnioskuję o dopuszczenie Doktora Sławomira Sitka do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

